

רחל מוחלת של כל השולחן

מהפכה בבחת-שבע

וזהו לוטסף וחצירות: "מה ושום מונח לעשות היהם בלהקה, זה — לגנות ניצוץ ולהשפי על הרקננים להיותם עצמם". ניבא, ולא ידע מה ניבא. כי את הניצוצות שעפו שם — רק מים רכים יכלו למכות.

לא שולטור לא השתמש במים. הוא השתמש באלבוהל, ובכמויות עצומות. את תחילת דרכו בלהקה עשת, אמן. בקולנועות הרועה, העביר את בריתו בפרק, החור ואוּם מסע-הופעות בפאריס על דר על-ידפה, כך שלזומרינה נשמו הכל לרוחה. זהו זה, השבוב. אבל איתה!

תוֹךְ זָמֵן קָצֵר נִתְגַּלְתָּ, כִּי המאור הגדול, תיקותה הגולה של הברונית, איננו אלא אלכוהוליסט כורוני, שהציגו והשליכו איננו, בשום פנים ואופן, הצד החוק בהחולותיו ובמעשייו. לותר, שחאליט, כבראה, כי מטאטה חדש מטאטה טוב יותר, התייחס אל עבמו האלכוהול החטמי בו היה שרוי, החל מקץ

לאחריהם בזותר רקסני הראשיים של הלהקה. לפני חודשים אחדים עמדה הלהקה להופיע ערב אחד בפרדס נתן. לבני חיל התופעה המרדו הרקננים, הדרינו כי לא יופיעו. הסיבה: הם לא מתחייבים. נוראה שוגם במרד זה הימתה ידו של מנהל הלהקה החדשני. מייד אורי אותו "מד" פוטרו רוב חברי הלהקה, וביניהם גם אחת הרקנניות הראשיות, גורית שטרן. רינה גליק, לעומת זאת, נטrelה. פירשו — שמה אמן השופע בראשיה המור דעתה, אך רק לעתם וחוקות התיר לה המנהל להשתתק באופן מעשי בהופעות עצמן.

בקוביל, בכונסה הרקננית רינה שנינפלד לחוין, ואילו יאיר זרדי, גם הוא מרקנית הראשיים של הלהקה, גויס למליאים עם פרוץ המלחמה, יישב כל אותה תקופה מערב לתעללה. כרך נשאר המנהל הכווש עם רקסון ראשיו אחד בלבד, אהרון בנדז'יר. אשטו של אהרון, לינדה הורם, היא מנהלת ההוראות של הלהקה בת-שבע, וכונראת ידעה לשומר היטב על האינטלקטים של בעלה. כמעט איש מן הרקננים הראשיים לא יצא להימלט מלחת החרב המתהפהכת. אך לעומת זאת, הזמן הכושי את הרקון השודי קנט גומ טפשין, כרכוז אורה.

התסתה בקרוב חבריו הלהקה גבריה ואולכה. נראה שזוקא הברונית בת-שבע, מיסדת הלהקה ופט רונינה, לא ידעה על המתרחש, ואם ידעה — לא עמדה על חמורת המצב.

לוֹתוֹר, שוכת אמנה המלא של בת-שבע מלתחילה, פעל ומן רב בחופש מוחלט. אך כאשר הות הלהקה הלהקה אפיקו נגהה היא, נדלק לה אוֹר אוזם. הברונית הגיעו במותירות, עמדה מקרוב על המתרחש, ושם קץ לחושתולות.

לפני שבועיים "התופר" ביל לותר מתקפido, ומידי נעלם מן הארץ. לתרמו, חברתו היישראלית, שטיפלה בו במיסרות משך כל חייהם המשותפים קצרים, ופכחה אוֹר מהתקפיה האלבוהל התרם פים שלא, ואשר היהת מושגנעת כי יקח אותה איתנו, לא טרה אףלו יהודית על סינווין. הברונית בת-שבע החזירה מיד את כל המופוטרים לעבודתם וליצירתם. כמקודם. ונראת שבעת עומרת הלהקה בפני בנייה מחדש.

כשהר הגיע הרקון-הכווריאנגרף האמריקאי גנודע זויליאם (בל') לוטר לארץ, לפניו כשנה, לשמש כמנולה האמנותי של להקת בת-שבע, ציפו הכל شيئا' לעמן הלהקה כל מה שלא עשו ארבעת מנהלייה הקודמים, שהווילטו זה בזה בקצב מסחרר, תוך ארבע שנים.

כי להקת המחול בתי-שבע, מייסודה של הברונית בת-שבע הידרוטישילד, הchallenge את דרכה הלהקה מידידת, ובמהירות. חילופיה המהלהים הוכפים לא העלו מיל לשפר את מצבה. האיש הזה יביא השבוב בודאי: זהה והמשוכה לכל הביעות. האיש הזה יביא להתקה את הגדולה. לותר, שלמד ריקוד אצל אנדרוני פירודור, בגזיארד, ורקד

בייל לותר

הכושי עשה את שלג, ווותר

בלחחות מפורסמות רבות, כולל להתקה של מרתה גראהאם, הגע לארץ כשבאמתחוו מטען וכבד של פירוטם ביגלאומי, אשר זיכה אותו בכיסוי ברוחב ונלהב בעזוני ירושלים. לא היה כמעט ספק שהכחושים התרمير, הנמרץ, והאגה בצעבי עורו, יעלה את הלהקה מחדש את תלם, תימניה שחרחות יפהפייה, אותה פטרת במקירתה בחנות-המנחות דרויש בתל-אביב. תמר עברה לנגור עם הכושי הבאה, והחיתה בידיעת שכשר יטש מכאן. מישע היא ייחד איתיה. רקני בת-שבע מוכשרים וمبرיקים. אני שמח על הוודנות להתערובת בחיה הלהקה, ואוסף להתערובת — כל זמן שאביה תועלט".